

Σημείωσις 1. Ὅπου ἐν Βουλγαρικαῖς λέξεσι γεγραμμέναις μὲ ἑλληνικὰ γράμματα πρὸ τοῦ π εὐρεθῆ μ, ταῦτα τὸ μ οὐδὲν προφέρεται, τίθεται δὲ μόνον διὰ τὴν ἀνάγνωσιν, ὅτι τὸ π πρέπει νὰ προφερθῆ ὡς τὸ Γαλλικὸν h ἢ ὡς τὸ π ἐν τῇ λέξει ἄμπελος π. χ. δομπρὸ ἀναγινώσκεται ὡς τὸ Γαλ. dohbro.

Σημ. 2. Ὅπου ἐν τῇ ἰδίᾳ περιπτώσει ἀπαντήσῃ τις γ, δ πρέπει νὰ τ' ἀναγινώσῃ ὡς τὸ Γαλλικὸν gu καὶ d π. χ. βοδὰ ἀναγινώσκεται ὡς τὸ Γαλ. voda.

Σημ. 3. Τὰ Βουλγαρικὰ γράμματα ж, ч, ш, щ, џ θέλουσι γράφεσθαι μὲ διπλὰ ἢ τριπλὰ γράμματα Ἑλληνικὰ. π. χ. ζζ, ττσ, σσ, σστ, τς.

Σημ. 4. Τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα ξ, ψ, θ, υ, ω ἀντικατεστάθησαν διὰ τῶν βουλγαρικῶν γραμμάτων кс, пс, ф, и, о.

Σημ. 5. Αἱ ἀράδαι ἐν τῷ πίνακι αἱ μὴ ἔχουσαι οὐδὲν γεγραμμένον δεικνύουσι τ' ἀποβληθέντα ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἀλφαβήτου γράμματα ὡς κόπον δῆθεν προξενουντα τοῖς σπουδαζούσιν, ἐνῶ οἱ Ῥῶσσοι διατηροῦσι τὴν ἀρχαίαν ὀρθογραφίαν.

Σημ. 6. Ἐπὶ τούτῳ προσετέθη ὁ καλλιγραφικὸς πίναξ καὶ μὲ τὰ Σλαβικὰ γράμματα, διὰ τὴν δύναται ὁ σπουδάζων, χρείας τυχούσης, ν' ἀναγινώσῃ καὶ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία τυπωμένα μὲ Σλαβικὰ γράμματα, ὡς καὶ ἀρχαῖα χειρόγραφα.

Σημ. 7. Τὰ γράμματα ἐν τῷ Σλαβικῷ ἀλφαβήτῳ я, ж, ѣκ τὸ πάλαι εἶχον ὑπόρρινον φωνὴν διασωθεῖσαν παρὰ τοῖς Πωλωνοῖς καὶ τισὶ Μακεδόσιν ἐν Καστωρίᾳ (село Висока Кюстур-ево) κατοικοῖς τοῦ χωρίου Βησόκα, ὡς γράφουσιν ἐν περιοδικοῖς συγγράμμασιν.

Σημ. 8. Γράφοντες Βουλγαρικὰς λέξεις μὲ γράμματα Ἑλληνικὰ ἡμεῖς μετεχειρίσθημεν τοῦτο τὸ ς (σίγμα), ὅπερ συνήθως γράφουσιν ἐν τέλει λέξεων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τέλει αὐτῶν, διότι τοῦτο μᾶλλον πλησιάζει πρὸς τὴν προφορὰν τοῦ Βουλγαρικοῦ с, παρὰ τὸ ἕτερον σ, ὅπερ διαφέρει κατὰ τι τοῦ πρώτου.